

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

26 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Vladimir Timofti,
Judecători – Anatolie Țurcan și Elena Cobzac,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2018, în cauza penală în privința lui

Behmu Gheorghii xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 17.03.2017 - 02.02.2018;

Instanță de apel: 26.02.2018 - 21.03.2018;

Instanță de recurs: 30.05.2018 - 26.09.2018.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 02 februarie 2018, Behmu Gheorghii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, la amendă în mărime de 1 200 unități convenționale, echivalentul a 60 000 lei.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Behmu Gheorghii, în perioada de timp cuprinsă între 10 decembrie 2016, ora 18:00, până la 12 decembrie 2016, ora 07:50, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin culegeri de chei, intenționat a pătruns în subsolul casei de locuit situată pe xxxxx, de unde pe ascuns a sustras o placă compactoare de model „Webasta” la prețul de 22 000 lei, o placă compactoare la prețul de 13 000 lei, un polizor unghiular de model „Makita” la prețul de 2 000 lei și un lift manual pentru palete la prețul de 4 000 lei, cauzându-i părții vătămate Volcu Oleg o daună materială în proporții considerabile.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului, procurorul a invocat că, inculpatul anterior a mai comis infracțiuni contra patrimoniului și din aceste considerente rezultă, că săvârșirea infracțiunilor de furt pentru Behmu Gheorghii a devenit o deprindere sau/și o modalitate de conviețuire în societate.

Prima instanță nejustificat a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea

inculpatului e posibilă prin aplicarea pedepsei cu amendă, deoarece este disproporțională în raport cu fapta săvârșită, nefiind luat în considerație gradul de pericol social al infracțiunii comise, atitudinea inculpatului după comiterea infracțiunii și personalitatea acestuia, care nu este angajat în câmpul muncii.

Chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, nu este un proces arbitrar și subiectiv, totuși stabilirea măsurii de pedeapsă trebuie să fie rezultatul unui examen obiectiv al întregului material probatoriu, studiat după criterii precis stabilite și în coraport cu prevederile art.61 alin.(1) Cod penal.

Astfel, instanța urma să concluzioneze, că sentința de condamnare în prezenta cauză penală urma să reprezinte un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni. Instanța urma să fie convinsă că soluția adoptată va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituție și alte legi sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Subsidiar recurentul a invocat că, în speță nu s-a constatat că este rațională aplicarea pedepsei sub formă de amendă față de inculpat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2018, a fost admis apelul, casată parțial sentința, în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Behnu Gheorghii, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptelor săvârșite de Behmu Gheorghii încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat, însă a aplicat o pedeapsă greșit individualizată, fiind prea ușoară, or, inculpatul anterior a mai comis infracțiuni contra patrimoniului, o cauză penală fiind încetată din motiv că părțile s-au împăcat.

Conform sentinței Judecătoriei Ungheni din 20 ianuarie 2013, Behmu Gheorghii a fost condamnat în baza art.186 alin.(2) lit. b), c) și d) Cod penal, la 2 ani închisoare, iar conform art.90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării acesteia pentru perioada de probațiune de 2 ani.

Cu toate acestea, deși la 17 mai 2016 partea vătămată într-un alt dosar de furt, i-a oferit o șansă pentru ca acesta să se corecteze, el a continuat conduita sa antisocială, transformând activitatea ilicită într-o îndeletnicire.

Totodată, comiterea infracțiunilor în serie, la o perioadă relativ mică între ele denotă faptul că inculpatul este capabil de a săvârși noi infracțiuni.

Astfel, cu trimitere la prevederile art.art.16, 61, 75 Cod penal, instanța de apel a ajuns la concluzia că pedeapsa aplicată sub formă de amendă este prea blândă și ar duce la neglijarea scopului legii penale, din care motiv i-a aplicat inculpatului pedeapsa închisorii în limitele sancțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c) și d) Cod penal, în vederea corectării și reeducării acestuia.

La fel, instanța de apel a notat că, circumstanțele invocate de prima instanță nu îndreptățesc faptele comise de către inculpat și deci, nu poate genera aplicarea unei pedepse neechitabile, mai mult, soluția adoptată de către prima instanță nu-și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, pentru a nu admite pe viitor

săvârșirea a astfel de infracțiuni, or aplicarea unei pedepse cu închisoare ar asigura conștientizarea de către Behmu Gheorghii a celor comise, cu adoptarea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul în societate.

5. Inculpatul, în temeiul pct.6), 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, soluția instanței de apel este neîntemeiată, la adoptarea căreia nu s-a ținut cont în deplină măsură de dispozițiile art.75 alin.(1), (2) Cod penal.

Totodată, din conținutul părții descriptive a sentinței, se atestă că la stabilirea pedepsei inculpatului, prima instanță a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de circumstanțele cauzei și a efectuat o analiză amplă a personalității inculpatului, ținând cont și de conduita acestuia înaintea săvârșirii faptei, după săvârșirea acesteia și în timpul urmăririi penale, corect apreciind că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea reală a acesteia, deoarece din circumstanțele speței rezultă că inculpatul prin comportamentul său în vederea remedierii consecințelor prejudiciabile ale infracțiunilor săvârșite, a restituit prejudiciul material cauzat, astfel manifestând suficientă responsabilitate și regret, conștientizând asupra celor comise.

Instanța de apel a indicat că, Behmu Gheorghii anterior a fost în conflict cu legea și nu a avut un comportament corect, însă conform revendicări anexate la materialele cauzei nu se atestă existența antecedentelor penale.

Consideră recurentul că, prima instanță a realizat o individualizare corectă a pedepsei, atât sub aspectul cuantumului cât și al modalității de executare, în corespundere cu prevederile art.art.7, 61, 75 Cod penal, fiind motivată și aplicată în limitele prevăzute de lege.

6. Asupra recursului declarat, a prezentat referință procurorul, care s-a expus pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece la adoptarea soluției sale, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.6, 7, 61, 75-78 Cod penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal reține că recurentul invocă ca temei pentru recurs pct.6), 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, precum și când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, considerând neîntemeiată soluția instanței de apel la capitolul individualizării pedepsei penale.

În acest context, Colegiul penal menționează că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest context, Colegiul penal consideră, că la aplicarea pedepsei inculpatului pentru infracțiunea săvârșită, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75 Cod penal, totodată ținând cont și de faptul că, infracțiunea săvârșită, potrivit art.16 Cod penal se califică ca mai puțin gravă și anterior inculpatul a mai săvârșit infracțiunii contra patrimoniului, or, prin sentința Judecătorei Ungheni din 20 ianuarie 2013, Behmu Gheorghii a fost condamnat în baza art.186 alin.(2) lit. b), c) și d) Cod penal, la 2 ani închisoare, iar conform art.90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării acesteia pentru perioada de probațiune de 2 ani.

Mai mult, la 17 mai 2016, partea vătămată într-un alt dosar de furt, i-a oferit o șansă pentru ca acesta să se corecteze, însă inculpatul a continuat conduita sa antisocială.

Astfel, se reține că anterior inculpatului i-a fost aplicată pedeapsa închisorii cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, însă inculpatul nu a tras concluziile necesare și nu a mers pe calea corijării, săvârșind din nou infracțiuni similare.

Totodată, Colegiul penal remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

O pedeapsă prea blândă nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și

nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni de către făptuitor și alte persoane.

Totodată, recurentul a invocat în cererea de recurs că, instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, însă Colegiul penal ține să specifice că, potrivit art.6 pct.11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt reprezintă stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

În sensul dat se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, relevă în mod concludent că instanța de apel la stabilirea pedepsei inculpatului a apreciat circumstanțele de drept prin prisma cumulului de probe anexate la dosar.

În consecință, Colegiul penal opinează că argumentele punctate în cererea de recurs privind greșita individualizare pedepsei nu sunt incidente cauzei deferite judecării, instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, pedeapsa aplicată inculpatului fiind individualizată corect, echitabilă și în concordanță cu scopul pedepsei penale - de a preveni săvârșirea de noi infracțiuni de către inculpat și alte persoane, fapt ce determină incontestabil concluzia de inadmisibilitate a recursului ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul *Behmu Gheorghii* xxxxx, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2018, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 octombrie 2018.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac